

ТЕОРЕМИ ПРО НЕРУХОМУ ТОЧКУ ТА РІЗНИЦЕВІ РІВНЯННЯ З НЕПОРОЖНЬОЮ МНОЖИНОЮ ОБМЕЖЕНИХ РОЗВ'ЯЗКІВ

В. Ю. Слюсарчук

*Нац. ун-т вод. госп-ва та природокористування
вул. Соборна, 11, Рівне, 33000, Україна
e-mail: V.E.Slyusarchuk@gmail.com*

We present new fixed point theorems for maps on a metric space, and give conditions for existence of bounded solutions to difference equations.

Приведены новые теоремы о неподвижной точке отображений, действующих в метрическом пространстве, и условия существования ограниченных решений разностных уравнений.

У даній статті встановлено нові умови існування нерухомих точок відображень, що діють у метричному просторі, та умови існування обмежених розв'язків нелінійних різницеви рівнянь.

1. Дві теореми про нерухому точку та мета статті. Спочатку наведемо потрібні для подальшого позначення й означення.

Нехай M — метричний простір з метрикою $d(x, y)$.

Відображення $F: M \rightarrow M$ називається *стискаючим*, якщо

$$d(Fx, Fy) < d(x, y) \quad (1)$$

для $x, y \in M$ і $x \neq y$ (це означення запозичено зі статті [1]). Аналогічно, якщо для відображення F справджується нерівність

$$d(Fx, Fy) > d(x, y) \quad (2)$$

для $x, y \in M$ і $x \neq y$, то це відображення називається *розтягувальним*.

Точка $x^* \in M$ називається *нерухомою точкою* відображення F , якщо $Fx^* = x^*$.

Позначимо через $\text{Fix } F$ множину всіх нерухомих точок відображення F , а через $B[x_0, r]$ множину $\{x \in M: d(x, x_0) \leq r\}$. Ця множина є замкненою кулею з центром у точці x_0 радіуса r , якщо метричний простір M повний.

Важливим для встановлення умов існування нерухомих точок відображень є наступне основне в цій статті твердження.

Теорема 1. *Нехай:*

1) існує послідовність $(r_n)_{n \geq 1}$ невід'ємних чисел, для яких $r_n \geq r_{n+1}$, $n \geq 1$,

$$\lim_{n \rightarrow \infty} r_n = 0;$$

2) існує послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$, $x_n \in M$, для якої $B[x_n, r_n] \supset B[x_{n+1}, r_{n+1}]$, $n \geq 1$;

3) $\bigcap_{n=1}^{\infty} B[x_n, r_n] \neq \emptyset$;

4) відображення F неперервне в точці $x^* \in \bigcap_{n=1}^{\infty} B[x_n, r_n]$;

5) для деякої послідовності додатних чисел $k_n, n \geq 1$, для якої $\lim_{n \rightarrow \infty} k_n r_n = 0$, справджуються співвідношення $FB[x_n, r_n] \subset B[x_n, k_n r_n], n \geq 1$.

Тоді:

1) $x^* \in \text{Fix } F$;

2) нерухома точка x^* відображення F єдина, якщо додатково це відображення є стискаючим або розтягувальним.

Зауваження 1. Якщо метричний простір M повний, то на підставі теореми про вкладені кулі (див., наприклад, [2, с. 60]) третя умова в теоремі 1 є зайвою.

Доведення теореми 1. Із перших двох умов теореми випливає, що послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$ є фундаментальною, а з третьої умови та з того, що на підставі першої умови теореми множина $\bigcap_{n=1}^{\infty} B[x_n, r_n]$ складається лише з однієї точки x^* , що ця послідовність збігається, до того ж

$$\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x^*. \quad (3)$$

Розглянемо послідовність $(y_n)_{n \geq 1}$, що визначається співвідношенням

$$y_n = Fx_n, \quad n \geq 1. \quad (4)$$

Завдяки п'ятій умові теореми $d(y_n, x_n) \leq k_n r_n, n \geq 1$, і $\lim_{n \rightarrow \infty} k_n r_n = 0$. Звідси та з (3) випливає, що послідовність $(y_n)_{n \geq 1}$ є збіжною і

$$\lim_{n \rightarrow \infty} y_n = x^*. \quad (5)$$

Із (3) — (5) і неперервності відображення F у точці x^* отримуємо $x^* = Fx^*$, тобто $x^* \in \text{Fix } F$.

Якщо відображення F є стискаючим, то нерухома точка відображення F єдина. Справді, якщо $x^*, y^* \in \text{Fix } F$ і $x^* \neq y^*$, то завдяки (1)

$$d(x^*, y^*) = d(Fx^*, Fy^*) < d(x^*, y^*),$$

що неможливо. Якщо ж відображення F є розтягувальним, то нерухома точка відображення F також буде єдиною. Справді, якщо $x^*, y^* \in \text{Fix } F$ і $x^* \neq y^*$, то завдяки (2)

$$d(x^*, y^*) = d(Fx^*, Fy^*) > d(x^*, y^*),$$

що також неможливо.

Теорему 1 доведено.

Зауваження 2. У теоремі 1 послідовність $(k_n)_{n \geq 1}$ може бути необмеженою.

Зауваження 3. Нерухома точка відображення F може не бути єдиною, якщо в теоремі 1 не вимагати додатково, щоб це відображення було стискаючим або розтягувальним. Це підтверджується таким прикладом.

Приклад 1. Нехай \mathbb{Q} — множина всіх раціональних чисел. Використаємо метричний простір $\mathcal{M} = [0, 1] \cap \mathbb{Q}$ з метрикою $d(x, y) = |x - y|$ і множини $I_n = (2^{-n}, 2^{-n+1}] \cap \mathbb{Q}$, $n \geq 1$. Очевидно, що

$$\mathcal{M} = \{0\} \cup \left(\bigcup_{n \geq 1} I_n \right)$$

і метричний простір \mathcal{M} не є повним. Визначимо відображення $F: \mathcal{M} \rightarrow \mathcal{M}$ за допомогою співвідношення

$$Fx = \begin{cases} 2^{-n+1}, & \text{якщо } x \in I_n \text{ і } n \geq 1, \\ 0, & \text{якщо } x = 0. \end{cases}$$

Розглянемо послідовності $(r_n)_{n \geq 1}$ і $(x_n)_{n \geq 1}$, де $r_n = x_n = 2^{-n}$, і кулі

$$B[x_n, r_n] = [0, 2^{-n+1}] \cap \mathbb{Q}, \quad n \geq 1.$$

Очевидно, що всі умови теореми 1 виконуються (п'ята умова виконується при $k_n \equiv 1$) і $x^* = 0$. Тому за цією теоремою точка 0 є нерухомою точкою відображення F .

Легко переконатися, що $\text{Fix } F = \{1, 2^{-1}, 2^{-2}, 2^{-3}, \dots\} \cup \{0\}$ і відображення F не є елементом множини стискаючих відображень або множини розтягувальних відображень.

Далі ми розглянемо випадок, коли для відображення F не виконуються умови теореми 1, а виконуються ці умови для відображення F^m , де m — натуральне число і $m \neq 1$. У цьому випадку справджується таке твердження.

Теорема 2. Нехай:

1) існує послідовність $(r_n)_{n \geq 1}$ невід'ємних чисел, для яких $r_n \geq r_{n+1}$, $n \geq 1$, і

$$\lim_{n \rightarrow \infty} r_n = 0;$$

2) існує послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$, $x_n \in \mathcal{M}$, для якої $B[x_n, r_n] \supset B[x_{n+1}, r_{n+1}]$, $n \geq 1$;

3) $\bigcap_{n=1}^{\infty} B[x_n, r_n] \neq \emptyset$;

4) для деякого натурального числа $m > 1$ відображення F^m є неперервним у точці $x^* \in \bigcap_{n=1}^{\infty} B[x_n, r_n]$;

5) для деякої послідовності додатних чисел k_n , $n \geq 1$, для якої $\lim_{n \rightarrow \infty} k_n r_n = 0$, справджуються співвідношення $F^m B[x_n, r_n] \subset B[x_n, k_n r_n]$, $n \geq 1$.

Тоді:

1) $x^* \in \text{Fix } F^m$;

2) точка x^* є єдиною нерухомою точкою відображення F , якщо додатково відображення F^m є стискаючим або розтягувальним відображенням.

Доведення. За теоремою 1 точка x^* є нерухомою точкою для F^m , тобто $F^m x^* = x^*$. Тоді точка $F x^*$ є нерухомою точкою для F^m , що випливає з рівностей

$$F^m (F x^*) = F (F^m x^*) = F x^*.$$

Оскільки нерухомі точки відображення F^m єдині на підставі теореми 1, то $x^* = F x^*$. Нерухомі точки відображення F є нерухомою точкою відображення F^m і, отже, у відображенні F не може бути двох різних нерухомих точок.

Теорему 2 доведено.

Основною метою статті є отримання тверджень про нерухому точку для стискаючих та розтягувальних відображень (за допомогою теореми 1) та умов існування обмежених розв'язків нелінійних різницевих рівнянь із розтягувальними коефіцієнтами.

2. k -Стискаючі відображення та узагальнене стискання. Відображення $F: M \rightarrow M$ називається k -стискаючим, де $k \in [0, 1)$ [3], якщо для будь-яких точок $x, y \in M$ справджується нерівність

$$d(Fx, Fy) \leq kd(x, y). \quad (6)$$

Це відображення називається узагальненим стисканням [4, с. 153], якщо

$$d(Fx, Fy) \leq q(\alpha, \beta) d(x, y) \quad (\alpha \leq d(x, y) \leq \beta), \quad (7)$$

до того ж при $0 < \alpha \leq \beta < \infty$

$$q(\alpha, \beta) < 1. \quad (8)$$

Очевидно, що k -стискаюче відображення і узагальнене стискання є стискаючими відображеннями.

Наступні два твердження є окремими випадками теореми 1.

Теорема 3 [5, 6]. *Нехай M — повний метричний простір. Тоді k -стискаюче відображення $F: M \rightarrow M$ має єдину нерухому точку x^* і для кожного $x_0 \in M$ послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ збігається до x^* .*

Теорема 4 [4]. *Нехай відображення $F: M \rightarrow M$ повного метричного простору M є узагальненим стисканням. Тоді F має єдину нерухому точку x^* і для кожного $x_0 \in M$ послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ збігається до x^* .*

Теорема 3 впливає з теореми 4, оскільки якщо виконується співвідношення (6), то виконуються співвідношення (7) і (8) при $q(\alpha, \beta) = k$.

Покажемо, що теорема 4 впливає з теореми 1.

Зафіксуємо довільну точку $x_0 \in M$. Розглянемо послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ точок простору M і числову послідовність $(\alpha_n)_{n \geq 1}$, де $\alpha_n = d(F^n x_0, F^{n-1} x_0)$. Завдяки (7) і (8)

$$\alpha_n \geq \alpha_{n+1}, \quad n \geq 0. \quad (9)$$

Тому послідовність $(\alpha_n)_{n \geq 1}$ збігається до деякого числа $\alpha^* \geq 0$.

Випадок $\alpha^* > 0$ неможливий, оскільки на підставі (7)

$$0 < \alpha_{n+1} \leq q(\alpha^*, \alpha_0) \alpha_n, \quad n \geq 0,$$

і, отже,

$$0 \leq \overline{\lim}_{n \rightarrow \infty} \frac{\alpha_{n+1}}{\alpha_n} \leq q(\alpha^*, \alpha_0) < 1.$$

Тоді за ознакою Д'Аламбера [7] числовий ряд $\sum_{n=0}^{\infty} \alpha_n$ збігається і тому нерівність $\alpha^* > 0$ неможлива. Отже, $\alpha^* = 0$.

Покажемо, що послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ обмежена.

Зафіксуємо довільне число $R > 2d(Fx_0, x_0)$ і розглянемо натуральне число n_0 , для якого

$$d(Fx_{n_0}, x_{n_0}) \leq d(Fx_0, x_0)(1 - q(d(Fx_0, x_0), R)) \quad (10)$$

(таке число існує, оскільки $\alpha^* = 0$). Ми вважаємо, що $Fx_0 \neq x_0$ (якщо $Fx_0 = x_0$, то $F^n x_0 = x_0$ для всіх $n \geq 0$). Тоді

$$0 \leq q(d(Fx_0, x_0), R) < 1.$$

Покажемо, що куля $B[x_{n_0}, R]$ інваріантна по відношенню до відображення F . Розглянемо довільну точку $x \in B[x_{n_0}, R]$. Очевидно, що

$$d(Fx, x_{n_0}) \leq d(Fx, Fx_{n_0}) + d(Fx_{n_0}, x_{n_0}). \quad (11)$$

Якщо $d(x, x_0) < d(Fx_0, x_0)$, то завдяки (7)–(9)

$$d(Fx, Fx_{n_0}) + d(Fx_{n_0}, x_{n_0}) < d(x, x_{n_0}) + d(Fx_0, x_0) < 2d(Fx_0, x_0) < R.$$

Якщо $d(Fx_0, x_0) \leq d(x, x_0) \leq R$, то завдяки (7), (8), (10) та тому, що $R > 2d(Fx_0, x_0)$,

$$\begin{aligned} d(Fx, Fx_{n_0}) + d(Fx_{n_0}, x_{n_0}) &\leq q(d(Fx_0, x_0), R)d(x, x_{n_0}) + \\ &\quad + d(Fx_0, x_0)(1 - q(d(Fx_0, x_0), R)) < \\ &< q(d(Fx_0, x_0), R)R + \frac{R}{2}(1 - q(d(Fx_0, x_0), R)) < R. \end{aligned}$$

Тому на підставі (11)

$$FB[x_{n_0}, R] \subset B[x_{n_0}, R].$$

Звідси випливає обмеженість послідовності $(F^n x_0)_{n \geq 0}$. Отже, для деякого числа $K > 0$

$$\sup_{n \geq 1} d(F^n x_0, x_0) \leq K.$$

Припустимо, що послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ не є фундаментальною, тобто для деякого додатного числа γ існують строго зростаючі послідовності $(k_p)_{p \geq 1}$ і $(m_p)_{p \geq 1}$ натуральних чисел, для яких

$$d(x_{k_p}, x_{m_p}) \geq \gamma, \quad p \geq 1, \quad (12)$$

і

$$k_p > m_p, \quad p \geq 1.$$

Очевидно, що завдяки (7)

$$\begin{aligned} d(x_{k_p}, x_{m_p}) &\leq q(\gamma, K)d(x_{k_{p-1}}, x_{m_{p-1}}) \leq q^2(\gamma, K)d(x_{k_{p-2}}, x_{m_{p-2}}) \leq \dots \\ &\dots \leq q^{m_p - n_0}(\gamma, K)d(x_{k_p - (m_p - n_0)}, x_{n_0}) \leq Kq^{m_p - n_0}(\gamma, K), \end{aligned}$$

якщо $m_p > n_0$. Ми приходимо до суперечності, оскільки нерівність

$$\gamma \leq Kq^{m_p - n_0}(\gamma, K)$$

неможлива при достатньо великому p .

Отже, припущення, що виконується співвідношення (12), хибне і послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 0}$ є фундаментальною. Тоді на підставі повноти метричного простору \mathcal{M} ця послідовність збігається до деякої точки $\xi \in \mathcal{M}$.

Існує така підпослідовність $(y_{m_n})_{n \geq 1}$ послідовності $(F^n x_0)_{n \geq 1}$, що

$$\lim_{n \rightarrow \infty} d(y_{m_n}, \xi) = 0$$

і

$$d(y_{m_n}, \xi) \geq d(y_{m_{n+1}}, \xi), \quad n \geq 1.$$

Розглянемо послідовності $(x_n)_{n \geq 1}$ і $(r_n)_{n \geq 1}$, що визначаються рівностями

$$x_n = \xi, \quad n \geq 1,$$

$$r_n = d(y_{m_n}, \xi), \quad n \geq 1.$$

На підставі умов теореми для цих послідовностей виконуються перші дві умови теореми 1. Також виконується третя умова теореми 1, оскільки $\xi = x_n$ для всіх $n \geq 1$. Четверта умова теореми 1 виконується, оскільки внаслідок (7) відображення F є неперервним у точці ξ . Нарешті, п'ята умова теореми 1 також виконується, якщо

$$k_n = \begin{cases} \frac{d(Fy_{m_n}, y_{m_n}) + 4r_n}{r_n}, & \text{якщо } r_n \neq 0, \\ 1, & \text{якщо } r_n = 0, \end{cases} \quad n \geq 1,$$

оскільки відображення F стискаюче. Зазначимо, що $\lim_{n \rightarrow \infty} k_n r_n = 0$, оскільки $\alpha^* = 0$ і $\lim_{n \rightarrow \infty} r_n = 0$.

Отже, якщо виконуються умови теореми 4, то виконуються умови теореми 1. Тому за цією теоремою ξ — єдина точка множини $\text{Fix } F$ і, отже, послідовність $(F^n x_0)_{n \geq 1}$ для кожної точки $x_0 \in \mathcal{M}$ збігається до ξ .

Таким чином, теорема 4 є окремим випадком теореми 1.

3. Теорема про нерухому точку для k -розтягувального відображення з обмеженим коефіцієнтом розтягування. Відображення $F: \mathcal{M} \rightarrow \mathcal{M}$ будемо називати k -розтягувальним, де $k \in (1, +\infty)$, якщо для будь-яких точок $x, y \in \mathcal{M}$ справджується нерівність

$$d(Fx, Fy) \geq k d(x, y).$$

Позначимо через $R(F^n)$, де $n \in \mathbb{N}$ (\mathbb{N} — множина натуральних чисел), множину значень відображення $F^n: \mathcal{M} \rightarrow \mathcal{M}$, тобто множину $\{F^n x: x \in \mathcal{M}\}$, і розглянемо множину

$$\mathcal{M}_F = \bigcap_{n=1}^{\infty} R(F^n).$$

Очевидно, що для існування нерухомих точок відображення F необхідно, щоб $M_F \neq \emptyset$.

Справджується таке твердження.

Теорема 5. Нехай:

1) M — повний метричний простір;

2) для відображення $F: M \rightarrow M$ існують числа $k > 1$ і $c \geq k$, для яких

$$c d(x, y) \geq d(Fx, Fy) \geq k d(x, y) \quad (13)$$

для всіх $x, y \in M$;

3) $M_F \neq \emptyset$.

Тоді відображення F має єдину нерухому точку $x^* \in M_F$ і для кожного $x_0 \in M_F$ послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$, для якої $Fx_n = x_{n-1}$, $n \geq 1$, збігається до x^* .

Доведення. Спочатку покажемо, що множина $R(F)$ є замкнутою.

Розглянемо довільну фундаментальну послідовність $(y_n)_{n \geq 1}$ елементів множини $R(F)$, тобто послідовність, для якої $\lim_{n, m \rightarrow \infty} d(y_n, y_m) = 0$. Використаємо послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$ елементів простору M , для якої $Fx_n = y_n$, $n \geq 1$. Оскільки виконується співвідношення (13), то $\lim_{n, m \rightarrow \infty} d(x_n, x_m) = 0$, тобто послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$ є фундаментальною. Тому на підставі повноти простору M існує елемент $x_0 \in M$, для якого $\lim_{n \rightarrow \infty} x_n = x_0$. Тоді внаслідок неперервності відображення F , що випливає з (13), $\lim_{n \rightarrow \infty} Fx_n = Fx_0$, тобто $\lim_{n \rightarrow \infty} y_n = Fx_0$.

Отже, множина $R(F)$ є замкнутою.

Завдяки неперервності відображень F^n , $n \in \mathbb{N}$, множини $R(F^n)$, $n \in \mathbb{N}$, також замкнені. Тому непорожня множина M_F є замкнутою як перетин замкнених множин [2, с. 52].

Далі використаємо повний метричний простір M_F з метрикою d , що і в просторі M .

Очевидно, що простір M_F інваріантний по відношенню до F . Розглянемо звуження $F|_{M_F}$ відображення F на M_F . Завдяки (13) відображення $F|_{M_F}: M_F \rightarrow M_F$ ін'єктивне. Тому це відображення має обернене відображення $(F|_{M_F})^{-1}: M_F \rightarrow M_F$. На підставі (13) для $(F|_{M_F})^{-1}$ справджується співвідношення

$$\frac{1}{c} d(x, y) \leq d\left((F|_{M_F})^{-1}x, (F|_{M_F})^{-1}y\right) \leq \frac{1}{k} d(x, y) \quad (14)$$

для всіх $x, y \in M_F$.

Отже, завдяки (14) та повноті простору M_F відображення $F|_{M_F}: M_F \rightarrow M_F \in \frac{1}{k}$ -стискаючим відображенням. Тому за теоремою 3 відображення $F|_{M_F}$ має нерухому точку $x^* \in M_F$, яка, очевидно, є нерухомою точкою для F . Згідно з теоремою 3 послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$, $x_n = (F|_{M_F})^{-n}x_0$, для якої, очевидно, $Fx_n = x_{n-1}$, $n \geq 1$, збігається до x^* для кожного $x_0 \in M$. Оскільки теорема 3 є окремим випадком теореми 1, то за теоремою 1 інших нерухомих точок відображення F немає.

Теорему 5 доведено.

Наслідком теорем 2 і 5 є таке твердження.

Теорема 6. Нехай:

1) M — повний метричний простір;

2) для деяких натурального числа $m \in \mathbb{N} \setminus \{1\}$ і чисел s та k , для яких $s \geq k > 1$, справджуються співвідношення

$$c d(x, y) \geq d(F^m x, F^m y) \geq k d(x, y)$$

для всіх $x, y \in M$;

3) $M_{F^m} \neq \emptyset$.

Тоді відображення F має єдину нерухому точку $x^* \in M_{F^m}$ і для кожного $x_0 \in M_{F^m}$ послідовність $(x_n)_{n \geq 1}$, для якої $F^m x_n = x_{n-1}$, $n \geq 1$, збігається до x^* .

Зауваження 4. Множина відображень, для яких не виконуються умови теореми 5 і виконуються умови теореми 6, є непорожньою, що підтверджується таким прикладом.

Приклад 2. В якості повного метричного простору M використаємо множину всіх дійсних чисел із метрикою $d(x, y) = |x - y|$. Розглянемо неперервну функцію $f: M \rightarrow M$, що визначається рівністю

$$f(x) = \begin{cases} 2x + 2, & \text{якщо } x < 0, \\ x + 2, & \text{якщо } 0 \leq x < 1, \\ 2x + 1, & \text{якщо } x \geq 1. \end{cases}$$

Визначимо відображення $F: M \rightarrow M$ і $F^2: M \rightarrow M$ за допомогою рівностей

$$Fx = f(x) \quad \text{і} \quad F^2x = f(f(x)), \quad x \in M.$$

Відображення F не є розтягувальним, оскільки $|Fx - Fy| = |x - y|$, якщо $x, y \in [0, 1]$. Тому це відображення не задовольняє умови теореми 5.

Легко перевірити, що

$$f(f(x)) = \begin{cases} 4x + 6, & \text{якщо } x < -1, \\ 2x + 4, & \text{якщо } -1 \leq x < -\frac{1}{2}, \\ 4x + 5, & \text{якщо } -\frac{1}{2} \leq x < 0, \\ 2x + 5, & \text{якщо } 0 \leq x < 1, \\ 4x + 3, & \text{якщо } x \geq 1. \end{cases}$$

Звідси випливає, що відображення F^2 є сюр'єктивним і для всіх $x, y \in M$

$$4|x - y| \geq |F^2x - F^2y| \geq 2|x - y|.$$

Тому відображення F^m при $m = 2$ задовольняє умови теореми 6.

Легко перевірити, що $\text{Fix } F = \{-2\}$.

4. Застосування теореми 5 до теорії різницевих рівнянь. Наведемо умови існування обмежених розв'язків нелінійних різницевих рівнянь із розтягувальними коефіцієнтами.

Використаємо наступні позначення. Нехай E — довільний банаховий простір із нормою $\|\cdot\|_E$, \mathbb{R} — множина всіх дійсних чисел і \mathbb{Z} — множина всіх цілих чисел. Позначимо через C^0 банаховий простір усіх неперервних і обмежених на \mathbb{R} функцій $x = x(t)$ з нормою $\|x\|_{C^0} = \sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t)\|_E$, а через \mathfrak{M} банаховий простір усіх обмежених двосторонніх послідовностей $\mathbf{x} = (x_n)_{n \in \mathbb{Z}}$ векторів $x_n \in E$, $n \in \mathbb{Z}$, з нормою $\|\mathbf{x}\|_{\mathfrak{M}} = \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|x_n\|_E$.

Очевидно, що банахові простори C^0 і \mathfrak{M} є повними метричними просторами з метриками $d(x, y) = \|x - y\|_{C^0}$ і $d(\mathbf{x}, \mathbf{y}) = \|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_{\mathfrak{M}}$ відповідно.

4.1. Різницеві рівняння з неперервним аргументом. Розглянемо різницеве рівняння

$$x(t) = f(x(t-1)) + h(t), \quad t \in \mathbb{R}, \quad (15)$$

де $f: E \rightarrow E$ — неперервне відображення і $h \in C^0$.

Справджується таке твердження.

Теорема 7. Нехай:

1) виконуються співвідношення

$$c\|x - y\|_E \geq \|f(x) - f(y)\|_E \geq k\|x - y\|_E, \quad x, y \in E, \quad (16)$$

де c і k — додатні числа, для яких $c \geq k > 1$;

2) відображення $f: E \rightarrow E$ є сюр'єктивним.

Тоді для кожної функції $h \in C^0$ рівняння (15) має єдиний розв'язок $x \in C^0$.

Доведення. Кожному $h \in C^0$ поставимо у відповідність відображення $F_h: C^0 \rightarrow C^0$ за допомогою співвідношення

$$(F_h y)(t) = f(y(t-1)) + h(t), \quad t \in \mathbb{R},$$

де $y \in C^0$. Тоді рівняння (15) можна записати у вигляді

$$x(t) = (F_h x)(t), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Оператор F_h задовольняє другу умову теореми 5, оскільки завдяки (16) виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} c\|x - y\|_{C^0} &= c \sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t) - y(t)\|_E \geq \sup_{t \in \mathbb{R}} \|f(x(t)) - f(y(t))\|_E = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \|(f(x(t-1)) + h(t)) - (f(y(t-1)) + h(t))\|_E = \|F_h x - F_h y\|_{C^0} \end{aligned}$$

і

$$\begin{aligned} \|F_h x - F_h y\|_{C^0} &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \|(f(x(t-1)) + h(t)) - (f(y(t-1)) + h(t))\|_E = \\ &= \sup_{t \in \mathbb{R}} \|f(x(t)) - f(y(t))\|_E \geq k \sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t) - y(t)\|_E = k\|x - y\|_{C^0}. \end{aligned}$$

Покажемо, що відображення F_h є сюр'єктивним і, отже, задовольняє третю умову теореми 5. Зафіксуємо довільні елемент $z = z(t)$ простору C^0 і число $t \in \mathbb{R}$. Розглянемо рівняння

$$f(x(t-1)) + h(t) = z(t).$$

Запишемо це рівняння у вигляді

$$f(x(t-1)) - f(0) = z(t) - h(t) - f(0). \quad (17)$$

Оскільки відображення f сюр'єктивне, то для кожного фіксованого $t \in \mathbb{R}$ рівняння (17) має розв'язок $x(t-1) \in E$, для якого на підставі (16) і (17)

$$\|z(t)\|_E + \|h(t)\|_E + \|f(0)\|_E \geq \|f(x(t-1)) - f(0)\|_E \geq k\|x(t-1)\|_E.$$

Отже,

$$\sup_{t \in \mathbb{R}} \|x(t-1)\|_E \leq \|z\|_{C^0} + \|h\|_{C^0} + \|f(0)\|_E. \quad (18)$$

Завдяки (16) та (17) для довільних $t_1, t_2 \in \mathbb{R}$

$$\begin{aligned} k\|x(t_1-1) - x(t_2-1)\|_E &\leq \|f(x(t_1-1)) - f(x(t_2-1))\|_E = \\ &= \|z(t_1) - h(t_1) - (z(t_2) - h(t_2))\|_E \leq \\ &\leq \|z(t_1) - z(t_2)\|_E + \|h(t_1) - h(t_2)\|_E. \end{aligned}$$

Звідси та з неперервності на \mathbb{R} функцій z і h випливає, що функція x є неперервною на \mathbb{R} . Тому завдяки (18) функція $x = x(t)$ є елементом простору C^0 .

Отже, відображення F_h для кожного $h \in C^0$ є сюр'єктивним.

Враховуючи також повноту простору C^0 , на підставі теореми 5 приходимо до висновку, що відображення F_h для кожного $h \in C^0$ має єдину нерухому точку $x^* \in C^0$, тобто для кожного $h \in C^0$ рівняння (15) має єдиний розв'язок $x \in C^0$.

Теорему 7 доведено.

4.2. Різницеві рівняння з дискретним аргументом. Розглянемо різницеве рівняння

$$x_n = f_n(x_{n-1}) + h_n, \quad n \in \mathbb{Z}, \quad (19)$$

де $f_n: E \rightarrow E, n \in \mathbb{Z}$, — неперервні відображення і $\mathbf{h} = (h_n)_{n \in \mathbb{Z}} \in \mathfrak{M}$.

Теорема 8. Нехай:

1) існують числа c і k , для яких $c \geq k > 1$ і виконуються співвідношення

$$c\|x - y\|_E \geq \|f_n(x) - f_n(y)\|_E \geq k\|x - y\|_E \quad (20)$$

для всіх $x, y \in E$ і $n \in \mathbb{Z}$;

2) відображення $f_n, n \in \mathbb{Z}$, є сюр'єктивними.

Тоді для кожної послідовності $\mathbf{h} \in \mathfrak{M}$ рівняння (19) має єдиний розв'язок $\mathbf{x} \in \mathfrak{M}$.

Доведення. Кожному $\mathbf{h} \in \mathfrak{M}$ поставимо у відповідність відображення $F_{\mathbf{h}}: \mathfrak{M} \rightarrow \mathfrak{M}$, що визначається рівністю

$$(F_{\mathbf{h}}\mathbf{y})_n = f_n(y_{n-1}) + h_n, \quad n \in \mathbb{Z},$$

де $\mathbf{y} = (y_n)_{n \in \mathbb{Z}} \in \mathfrak{M}$. Тоді рівняння (19) можна записати у вигляді

$$x_n = (F_{\mathbf{h}}\mathbf{x})_n, \quad n \in \mathbb{Z}.$$

Оператор $F_{\mathbf{h}}$ задовольняє другу умову теореми 5, оскільки завдяки (20) виконуються співвідношення

$$\begin{aligned} c\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_{\mathfrak{M}} &= c \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|x_n - y_n\|_E = c \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|x_{n-1} - y_{n-1}\|_E \geq \\ &\geq \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|f_n(x_{n-1}) - f_n(y_{n-1})\|_E = \\ &= \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|(f_n(x_{n-1}) + h_n) - (f_n(y_{n-1}) + h_n)\|_E = \|F_{\mathbf{h}}\mathbf{x} - F_{\mathbf{h}}\mathbf{y}\|_{\mathfrak{M}} \end{aligned}$$

i

$$\begin{aligned} \|F_{\mathbf{h}}\mathbf{x} - F_{\mathbf{h}}\mathbf{y}\|_{\mathfrak{M}} &= \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|(f_n(x_{n-1}) + h_n) - (f_n(y_{n-1}) + h_n)\|_E = \\ &= \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|f_n(x_{n-1}) - f_n(y_{n-1})\|_E \geq \\ &\geq k \sup_{n \in \mathbb{Z}} \|x_{n-1} - y_{n-1}\|_E = k\|\mathbf{x} - \mathbf{y}\|_{\mathfrak{M}}. \end{aligned}$$

Покажемо, що відображення $F_{\mathbf{h}}$ є сюр'єктивним і, отже, задовольняє третю умову теореми 5. Зафіксуємо довільні елемент $\mathbf{z} = (z_n)_{n \in \mathbb{Z}}$ простору \mathfrak{M} і число $n \in \mathbb{Z}$. Розглянемо рівняння

$$f_n(x_{n-1}) + h_n = z_n.$$

Запишемо це рівняння у вигляді

$$f_n(x_{n-1}) - f(0) = z_n - h_n - f(0). \quad (21)$$

Оскільки відображення f_n , $n \in \mathbb{Z}$, сюр'єктивні, то для кожного $n \in \mathbb{Z}$ рівняння (21) має розв'язок $x_{n-1} \in E$, для якого на підставі (20) і (21)

$$\|z_n\|_E + \|h_n\|_E + \|f(0)\|_E \geq \|f_n(x_{n-1}) - f(0)\|_E \geq k\|x_{n-1}\|_E.$$

Отже,

$$\sup_{n \in \mathbb{Z}} \|x_{n-1}\|_E \leq \|z\|_{\mathfrak{M}} + \|h\|_{\mathfrak{M}} + \|f(0)\|_E.$$

Звідси випливає, що $\mathbf{x} = (x_n)_{n \in \mathbb{Z}} \in \mathfrak{M}$.

Отже, відображення $F_{\mathbf{h}}$ для кожного $\mathbf{h} \in \mathfrak{M}$ є сюр'єктивним.

Враховуючи також повноту простору \mathfrak{M} , на підставі теореми 5 приходимо до висновку, що відображення $F_{\mathbf{h}}$ для кожного $\mathbf{h} \in \mathfrak{M}$ має єдину нерухому точку $x^* \in \mathfrak{M}$, тобто для кожного $\mathbf{h} \in \mathfrak{M}$ рівняння (19) має єдиний розв'язок $\mathbf{x} \in \mathfrak{M}$.

Теорему 8 доведено.

Зауважимо, що інші умови існування обмежених розв'язків нелінійних різницевих рівнянь можна знайти, наприклад, у [8–14].

Література

1. *Edelstein M.* On fixed and periodic points under contractive mappings // J. London Math. Soc. — 1962. — **37**. — P. 74–79.
2. *Колмогоров А. М., Фомін С. В.* Елементи теорії функцій і функціонального аналізу. — Київ: Вища шк., 1974. — 456 с.
3. *Zeidler E.* Nonlinear functional analysis and its applications, 1. Fixed-point theorems. — New York etc.: Springer-Verlag, 1986. — 921 p.
4. *Красносельский М. А., Бурд В. Ш., Колесов Ю. С.* Нелинейные почти периодические колебания. — М.: Наука, 1970. — 352 с.
5. *Vanach S.* Sur les opérations dans les ensembles abstraits et leur applications aux équations intégrales // Fund. Math. — 1922. — **3**. — P. 133–181.
6. *Антоневич А. Б., Радыно Я. В.* Функциональный анализ и интегральные уравнения. — Минск: Университетское, 1984. — 352 с.
7. *Слюсарчук В. Ю.* Загальні теореми про збіжність числових рядів. — Рівне: Вид-во Рівнен. держ. техн. ун-ту, 2001. — 240 с.
8. *Слюсарчук В. Е.* Необходимые и достаточные условия липшицевой обратимости нелинейных разностных операторов в пространствах $l_p(\mathbb{Z}, \mathbb{R})$, $1 \leq p \leq \infty$ // Мат. заметки. — 2000. — **68**, № 3. — С. 448–454.
9. *Слюсарчук В. Ю.* Оборотно́сть нелінійних різнице́вих операторів. — Рівне: Вид-во Нац. ун-ту вод. госп-ва та природокористування, 2006. — 233 с.
10. *Слюсарчук В. Ю.* Умови оборотності нелінійного різницевого оператора $(Dx)(n) = x(n+1) - f(x(n))$ у просторі $l_\infty(\mathbb{Z}, \mathbb{R})$ // Нелінійні коливання. — 2006. — **9**, № 2. — С. 244–263.
11. *Слюсарчук В. Ю.* Метод локальної лінійної апроксимації в теорії обмежених розв'язків нелінійних різнице́вих рівнянь // Нелінійні коливання. — 2009. — **12**, № 3. — С. 368–378.
12. *Слюсарчук В. Ю.* Експоненціально дихотомічні різнице́ві рівняння з неліпшицевими збуреннями // Нелінійні коливання. — 2011. — **14**, № 4. — С. 536–555.
13. *Слюсарчук В. Ю.* Метод локального лінійного наближення нелінійних різнице́вих операторів слабко регулярними операторами // Нелінійні коливання. — 2012. — **15**, № 1. — С. 122–126.
14. *Слюсарчук В. Ю.* Майже періодичні та періодичні розв'язки різнице́вих рівнянь у метричному просторі // Нелінійні коливання. — 2015. — **18**, № 1. — С. 112–119.

Одержано 02.02.16,
після доопрацювання — 16.07.17